

รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียน ประถมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

สมนึก การิเวท* สนั่น ประจงจิตร** สุตารัตน์ สารสว่าง*** ราชันย์ บุญธิมา****

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์นี้ เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลการจัดการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษาและสร้างรูปแบบของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร การวิจัยเชิงปริมาณนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือวิจัย ตัวอย่างสุ่มจากครูของโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 212 โรงเรียน จากครูจำนวน 697 คน ในปีการศึกษา 2556 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนอยู่ในระดับมาก
2. ปัจจัยที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนมีสามปัจจัยเรียงตามขนาดค่าอิทธิพลจากมากไปน้อย คือ ภาวะผู้นำ บรรยาภาสโรงเรียน และการบริหารแบบมีส่วนร่วมตามลำดับ ส่วนบรรยาภาสโรงเรียนไม่ส่งผลทางตรงต่อประสิทธิผลโรงเรียน
3. รูปแบบของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี ($\chi^2 = 137.27$, $df = 153$, $\chi^2/df = 0.90$, $GFI = 0.98$, $AGFI = 0.97$, $Standardized\ RMR = 0.034$, $RMSEA = 0.00$) โดยรูปแบบของปัจจัยนี้อธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลการจัดการศึกษาได้ร้อยละ 61

คำสำคัญ: ปัจจัย, ประสิทธิภาพ, การจัดการศึกษา

* นักศึกษาหลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2558,

E-mail: somnukkareevate@gmail.com

** อาจารย์ ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

*** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

**** อาจารย์ ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

A Causal Model of Factors Influencing Educational Effectiveness of Private Primary Schools in Bangkok

Somnuk Kareevate^{*} Sanan Prachongchit^{**} Sudarut Sarswang^{***} Rachun Buntima^{****}

Abstract

This research aimed to investigate educational effectiveness level of private primary schools in Bangkok; identify factors influencing educational effectiveness of the schools; and develop a model of factors influencing educational effectiveness of the schools. This quantitative research used a questionnaire to collect the data from a sample of 697 teachers randomly selected from this type of 212 schools in the 2013 academic year. The descriptive data were analyzed using a computer package.

The results were as follows.

1. The educational effectiveness level of the schools was at a high level.
2. The factors affecting educational effectiveness level of the schools at the .05 level of statistical significance were ranked from the top influence value as leadership, school climate, and participatory administration. However, school climate factor did not have direct effect on the effectiveness.
3. The model of factors influencing educational effectiveness of the schools was consistent with the empirical data ($\chi^2 = 137.27$, $df = 153$, $\chi^2/df = 0.90$, $GFI = 0.98$, $AGFI = 0.97$, $Standardized\ RMR = 0.034$, $RMSEA = 0.00$). The model could 61 percent explain variance of the effectiveness.

Keywords: Factors, Influencing, Educational management effectiveness

^{*} Student in Doctor of Education Degree in Education of Administration Program, Kasetsart University, E-mail:

somnukkareevate@gmail.com

^{**} Lecture in Faculty of Education, Kasetsart University

^{***} Associate Professor in Faculty of Education, Kasetsart University

^{****} Lecture in Faculty of Education, Srinakharinwirot University

บทนำ

ประเทศไทยนำแนวคิดความเข้มแข็งทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมือง มาเป็นแนวคิดหลักของการปฏิรูปการศึกษาโดยการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณาการศึกษ ของประเทศโดยเฉพาะผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนในวิชาสำคัญ เช่น ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ให้สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการศึกษาของสมาชิกอาเซียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขยายโอกาสทางการศึกษา เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา จากผลการทดสอบ ระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2556 ของสถาบันทดสอบ ทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) พบว่า แปรกลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยกว่า 50.00 ยกเว้น วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา วิชาการทำงานอาชีพและเทคโนโลยี และยังพบอีกว่าทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้คะแนนต่ำสุด 0.00 คะแนน (สัมพันธ์ พันธุ์พุกภัย, 2556) จากผลการทดสอบจึงเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญ ถึงคุณภาพการจัดการศึกษาของชาติที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สมควรได้รับการปรับปรุง และพัฒนาอย่างเร่งด่วน ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษามัธยมศึกษาปีที่สิบเอ็ด พ.ศ. 2555-2559 ได้ ทำการศึกษาและวิจัยพบว่า การพัฒนาการศึกษาที่ผ่านมาด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร การจัดการศึกษา ยังคงมีปัญหาและต้องได้รับการพัฒนา Hoy and Miskel (1991; อ้างถึงในชรินธร นามวรรณ, 2548: 38) กล่าวถึง การบริหารแบบมีส่วนร่วมว่า ถ้าผู้ได้บังคับบัญชาได้รับความไว้วางใจ ให้ตัดสินใจงานที่รับผิดชอบ การมีส่วนร่วมจะเกิดขึ้นอย่างกว้างขวางในองค์กร และจะส่งผลต่อ ประสิทธิภาพขององค์กร มีนักวิชาการได้ทำการศึกษาและวิจัย ซึ่งมีแนวคิดที่สำคัญดังนี้สรุขัย ช่วยเกิด (2547: 17) ได้ให้ความหมายของประสิทธิผลโรงเรียน หมายถึง ความสามารถของโรงเรียนในการ ดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมาย โดยพิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ความพึงพอใจ การทำงานของครู ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Hoy and Miskel (1991: 373) กล่าวว่า ประสิทธิภาพของ โรงเรียน หมายถึง การปรับตัว การบรรลุเป้าหมาย การบูรณาการ และการคงสภาพของระบบค่านิยม จนสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์

ปัญหาดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยมีความประสงค์ ที่จะเสนอแนวทางในการแก้ปัญหาและการ พัฒนาคณาการศึกษ ของโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ให้มีคุณภาพสูงขึ้น จึงได้ทำการวิจัย เรื่องรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัด การศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร คาดว่าการ วิจัยครั้งนี้จะมีผลการวิจัย ที่น่าเชื่อถือสูงเพราะผู้วิจัยได้เลือกเทคนิควิจัยที่เป็นการวิเคราะห์เส้นทางหรือการวิเคราะห์อิทธิพล (Path analysis) ซึ่งเป็นสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่แสดงค่าปริมาณความเป็นสาเหตุ และผลของ ตัวแปรหนึ่งที่เรียกว่าตัวแปรสาเหตุ (Cause variable) ไปยังอีกตัวแปรหนึ่งที่เรียกว่าตัวแปรผล (Effect

variable) ทำให้ทราบปริมาณความเป็นเหตุเป็นผล เรียกว่า ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางหรือค่าสัมประสิทธิ์เชิงสาเหตุหรือค่าสัมประสิทธิ์พาธ (Path coefficient) (ราชันย์ บุญธิมา, 2542: 11)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษา และเพื่อสร้างรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยด้านภาวะผู้นำส่งผลทางตรง และทางอ้อมต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษา
2. ปัจจัยด้านบรรยากาศโรงเรียนส่งผลทางตรง และทางอ้อมต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษา
3. ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมส่งผลทางตรงต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

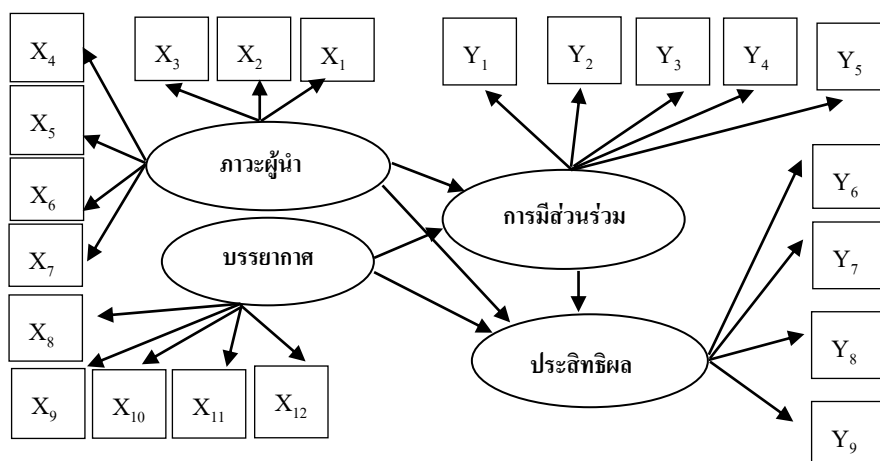
การศึกษาประสิทธิผลการจัดการศึกษา ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดของ Sewall Wright (1934) กล่าวถึงการวิเคราะห์เส้นทางซึ่งเป็นวิธีการทางสถิติสำหรับศึกษาอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อมของตัวแปรที่สันนิษฐานว่าเป็นสาเหตุต่อตัวแปรที่กำหนดให้เป็นผล การวิเคราะห์เส้นทางเป็นวิธีที่ใช้ตรวจสอบโมเดลเชิงสาเหตุโดยผู้วิจัยกำหนดขึ้นจากพื้นฐานความรู้ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และยังสามารถผนวกเอาแนวคิดของ Hoy and Miskel (2001: 437) เกี่ยวกับเรื่องพฤติกรรมกรรมการบริหาร และของ Steers (1977: 6-9) เกี่ยวกับเรื่องปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลขององค์การ จากวิจัยของสัมฤทธิ์ กางเพ็ง (2551) เรื่อง ปัจจัยการบริหารที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน เป็นกรอบแนวคิดในการกำหนดปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ดังนี้

1. ปัจจัยภาวะผู้นำมี 2 ประการ คือ 1) ภาวะผู้นำเปลี่ยนสภาพ (Transformation leadership) ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยของนารี อาแว (2545) พิมพอร์ สดเอี่ยม (2547) สัมฤทธิ์ กางเพ็ง และทรงยศ แก้วมงคล (2555) ตามแนวคิดของ Hoy and Miskel (2001: 437) ซึ่งได้แก่ การโน้มน้าวความคิด การคลอใจให้เกิดแรงบันดาลใจ การกระตุ้นให้เกิดเชาว์ปัญญา และการคำนึงถึงรายบุคคล 2) ปัจจัย

ภาวะผู้นำทางวิชาการ ผู้วิจัยได้ศึกษาจากงานวิจัยของสัมฤทธิ์ กางเพ็ง (2551) และทรงยศ แก้วมงคล (2555) ได้แก่ การกำหนดภารกิจหลัก การบริหารการเรียนการสอน และการสร้างบรรยากาศการเรียน

2. บรรยากาศโรงเรียน ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยของชรินทร์ นามวรรณ (2548) และสัมฤทธิ์ กางเพ็ง (2551) โดยมีแนวคิดด้านบรรยากาศโรงเรียน ได้แก่ ความคาดหวังสูง บรรยากาศเชิงบวก ในโรงเรียน การให้ความเป็นกันเองไว้วางใจซึ่งกันและกัน การส่งเสริมให้มีการตัดสินใจร่วม การจัดระบบการจูงใจ

3. ปัจจัยการบริหารแบบมีส่วนร่วม ผู้วิจัยได้ศึกษาจากงานวิจัยของชรินทร์ นามวรรณ (2548) ตามแนวคิดของ Caldwell and Spinks (1990) ได้แก่ 1) การกำหนดเป้าหมาย 2) การตัดสินใจ 3) กำนันการ 4) การประเมินผล 5) การร่วมรับผลประโยชน์ จากกรอบแนวคิดดังกล่าวจึงสรุปได้ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูโรงเรียนประถมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2556 จำนวน 387 แห่ง มีครูผู้สอนจำนวน 3,050 คน และตัวอย่างของการวิจัยจากการกำหนดแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) ได้แก่ โรงเรียนเอกชน 212 โรงเรียน และครูจำนวน 697 คน

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยจากการกำหนดแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) ได้แก่ ครูโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร 212 โรงเรียน จำนวน 697 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรแฝงภายนอก ได้แก่ ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยตัวแปรแฝง 2 ตัว ได้แก่ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ปัจจัยด้านบรรยากาศในโรงเรียน โดยตัวแปรแฝงแต่ละตัววัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ที่แตกต่างกัน ด้านภาวะผู้นำ ได้แก่ การโน้มน้าวความคิด การคล้อยให้เกิดแรงบันดาลใจ การกระตุ้นให้เกิดเชาวน์ปัญญา การคำนึงถึงรายบุคคล การกำหนดภารกิจหลัก การบริหารการเรียนการสอน การสร้างบรรยากาศการเรียน ด้านบรรยากาศในโรงเรียน ได้แก่ ความคาดหวังสูง บรรยากาศในเชิงบวกในโรงเรียน การให้ความเป็นกันเองไว้วางใจซึ่งกันและกัน การส่งเสริมให้มีการตัดสินใจร่วม และการจัดระบบการจูงใจ

ตัวแปรแฝงภายใน ประกอบด้วยปัจจัยด้านการบริหารแบบมีส่วนร่วมและประสิทธิผลการจัดการศึกษาโดยการบริหารแบบมีส่วนร่วม ตัวแปรสังเกตได้ 5 ตัว ได้แก่ การกำหนดเป้าหมาย การตัดสินใจ การดำเนินการ การประเมินผลและการร่วมรับผลประโยชน์ ประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัว คือความพึงพอใจในการทำงาน ความสามารถในการปรับตัว ความสามารถในการแก้ปัญหาภายใน และประสิทธิผลตามการรับรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณา และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยทดลองใช้กับครูในโรงเรียนที่มีลักษณะเช่นเดียวกับตัวอย่าง จำนวน 6 โรงเรียน กับครู 60 คน แบบสอบถามมี 77 ข้อคำถาม ที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.6–1 ค่าความเชื่อมั่น วิเคราะห์ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach's Alpha) มีค่ามากกว่า 0.80 ซึ่งมีค่าสูงน่าเชื่อถือ และปรับปรุงใช้เป็นเครื่องมือวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล จากตัวอย่าง ครู 697 คน จากโรงเรียน 212 โรงเรียน ได้รับกลับคืนร้อยละ 100 โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยสถิติพื้นฐาน วิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปร โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป LISREL Version 8.54

สรุปผลการวิจัย

1. ผลจากการศึกษา ระดับประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$, S.D. = 0.70, C.V. = 19.78)
2. ปัจจัยด้านภาวะผู้นำส่งผลทางตรงและทางอ้อมต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของ โรงเรียนประถมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ปัจจัยด้านบรรยากาศโรงเรียนส่งผลทางอ้อมต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของ โรงเรียนประถมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมส่งผลทางตรงต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียน ประถมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของ โรงเรียนประถมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

อภิปรายผล

การศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน ประถมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษา สามารถ อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ด้านปัจจัยภาวะผู้นำ พบว่า ส่งผลต่อปัจจัยประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียน เอกชนในกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยภาวะผู้นำที่มีระดับมากที่สุดคือ ด้านการโน้มน้าวความคิด (IDE) และการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ (CLL) มีระดับน้อยที่สุด และยัง พบว่า ภาวะผู้นำมีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 เนื่องจาก ผู้บริหารมีพฤติกรรมทำให้ครูเกิดการยอมรับให้ความเคารพนับถือ โน้มน้าว ความคิดครูให้ปฏิบัติงานจนบรรลุผลสำเร็จ และเป็นแบบอย่างที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีวิสัยทัศน์ เอาใจใส่ครู มีวิธีการจุดประกายความคิด กระตุ้นครูให้กระตือรือร้น มีความคิดริเริ่มและเสนอแนวคิด ใหม่ ๆ ให้ความสนใจแต่ละบุคคล และพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด ของ Bass and Avolio (1994: 3-4) และงานวิจัยกมลวรรณ ชัยวานิชศิริ (2536) ที่พบว่า ภาวะผู้นำแบบ เปลี่ยนสภาพ พฤติกรรมผู้นำด้านกิจสัมพันธ์ และมิตรสัมพันธ์สามารถทำนายประสิทธิผลการ จัดการศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังนั้น ภาวะผู้นำจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญ ที่มีอิทธิพล ต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษา อีกทั้งต้องติดตามการใช้หลักสูตร ความก้าวหน้าของผู้เรียน และจัด เวลาเพื่อพัฒนางานวิชาการ มีวิสัยทัศน์ สร้างแรงจูงใจของครู และแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนซึ่ง สอดคล้องกับแนวคิดของ Hillinger and Murphy (1985: 221-224)

2. ด้านปัจจัยด้านบรรยากาศโรงเรียน พบว่า ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญวัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 5 ตัวแปร เรียงลำดับความสำคัญจากมากที่สุดไปน้อยที่สุดตามค่าน้ำหนักองค์ประกอบ คือ การจัดระบบการจูงใจ การส่งเสริมให้มีการตัดสินใจร่วมกัน บรรยากาศในเชิงบวกในโรงเรียน การให้ความเป็นกันเองไว้วางใจ และความคาดหวังสูง โดยมีค่าเฉลี่ยความเห็นเท่ากับ 4.03, 3.93, 3.92, 3.87 และ 3.16 ตามลำดับ

3. ด้านการบริหารแบบมีส่วนร่วม พบว่า ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งจะเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญที่วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ การบริหารแบบมีส่วนร่วม ส่งผลทางตรงเชิงบวกต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษา โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกตัวแปรสังเกตได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสมยศ นาวิการ, 2544, วิโรจน์ สารรัตน์, 2539, Milton, 1981, Davis, 1981, Haimann, et al., 1985, Cherrington, 1994, Lunenburg and Ornstein, 2000, Hoy and Miskel, 2005)

ดังนั้นเพื่อให้โรงเรียนมีประสิทธิผลการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ โดยการใช้ภาวะผู้นำที่ครูมีความเห็นว่ามีอยู่ในระดับมาก มาใช้ในการบริหาร ตลอดจนส่งเสริมการสร้างบรรยากาศโรงเรียนที่เหมาะสม รวมทั้งการบริหารแบบมีส่วนร่วม ทำให้มีประสิทธิผลในการจัดการศึกษาที่เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร (n = 697)

ประสิทธิผลการจัดการศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	C.V.	ระดับ
ความพึงพอใจในการทำงานของครู	3.68	0.64	0.17	มาก
ความสามารถในการปรับตัว	3.93	0.70	0.18	มาก
ความสามารถในการแก้ปัญหาภายใน	3.94	0.70	0.18	มาก
ประสิทธิผลตามการรับรู้ของครู	3.93	0.70	0.18	มาก
รวม	3.54	0.70	19.78	มาก

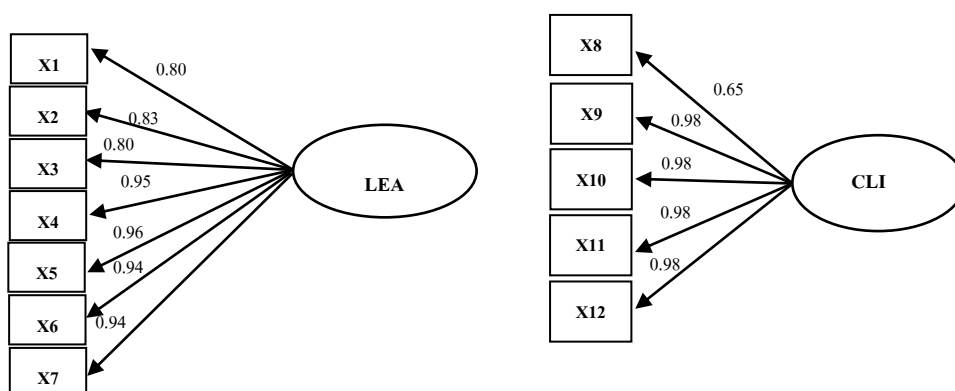
จากตารางที่ 1 พบว่า ประสิทธิผลของการจัดการศึกษาของโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$, S.D. = 0.70) ในขณะที่ค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจายมีค่าน้อย (C.V. = 19.78) และพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ตัวแปรความสามารถในการแก้ปัญหาภายในมีค่ามากที่สุด รองลงมา คือ ความสามารถในการปรับตัว กับ ประสิทธิผลตามการรับรู้ของครู และความพึงพอใจในการทำงานของ

ครูมีค่าน้อยที่สุด $\bar{X} = 3.94, 3.93$ และ 3.68 ตามลำดับ สำหรับค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) พบว่า ประสิทธิภาพการจัดการศึกษามีค่าน้อยทุกด้าน โดยมีประสิทธิภาพตามการรับรู้ของครู ความสามารถในการปรับตัว ความสามารถในการแก้ปัญหาภายใน มีค่าเท่ากัน (C.V.= 0.18) และ ความพึงพอใจในการทำงานของครู มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายน้อยที่สุด (C.V.= 0.17) การวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ในกลุ่มตัวแปร เพื่อให้ทราบว่ากลุ่มตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงภายนอก โดยใช้ค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงภายนอกและ ตัวแปรแฝงภายใน

ความสัมพันธ์ในกลุ่มตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ระดับความสัมพันธ์
ภาวะผู้นำ-บรรยากาศโรงเรียน	0.47-0.98	ปานกลาง-สูง
ภาวะผู้นำ-การมีส่วนร่วม	0.21-0.59	ต่ำ-ปานกลาง
ภาวะผู้นำ-ประสิทธิผลการจัดการศึกษา	0.47-0.71	ปานกลาง-ค่อนข้างสูง
บรรยากาศโรงเรียน-การมีส่วนร่วม	0.48-0.99	ปานกลาง-สูงมาก
บรรยากาศโรงเรียน-ประสิทธิผลการจัดการศึกษา	0.48-0.60	ปานกลาง-ปานกลาง
การมีส่วนร่วม-ประสิทธิผล	0.24-0.62	ต่ำ-ค่อนข้างสูง

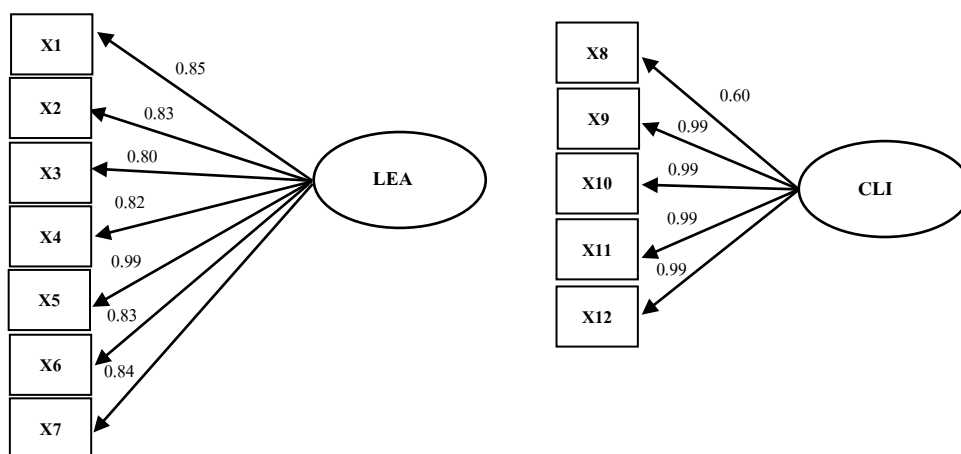
จากผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ นั้น ตัวแปรสังเกตได้ที่เป็นตัวแปรต้นไม่ควรมีความสัมพันธ์กันเองสูง และไม่ควรมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามในระดับต่ำ การวิจัยครั้งนี้ พบว่า มีตัวแปรสังเกตได้ที่สามารถนำไปใช้ วิเคราะห์หาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุทั้งหมด 21 ตัว ซึ่งจะนำไปวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนต่อไป

Chi-square = 691.85, df = 183, P-value = 0.00000, RMSEA = 0.063

ภาพที่ 2 รูปแบบการวิเคราะห์ห่อองค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรสังเกตได้ก่อนการปรับรูปแบบ

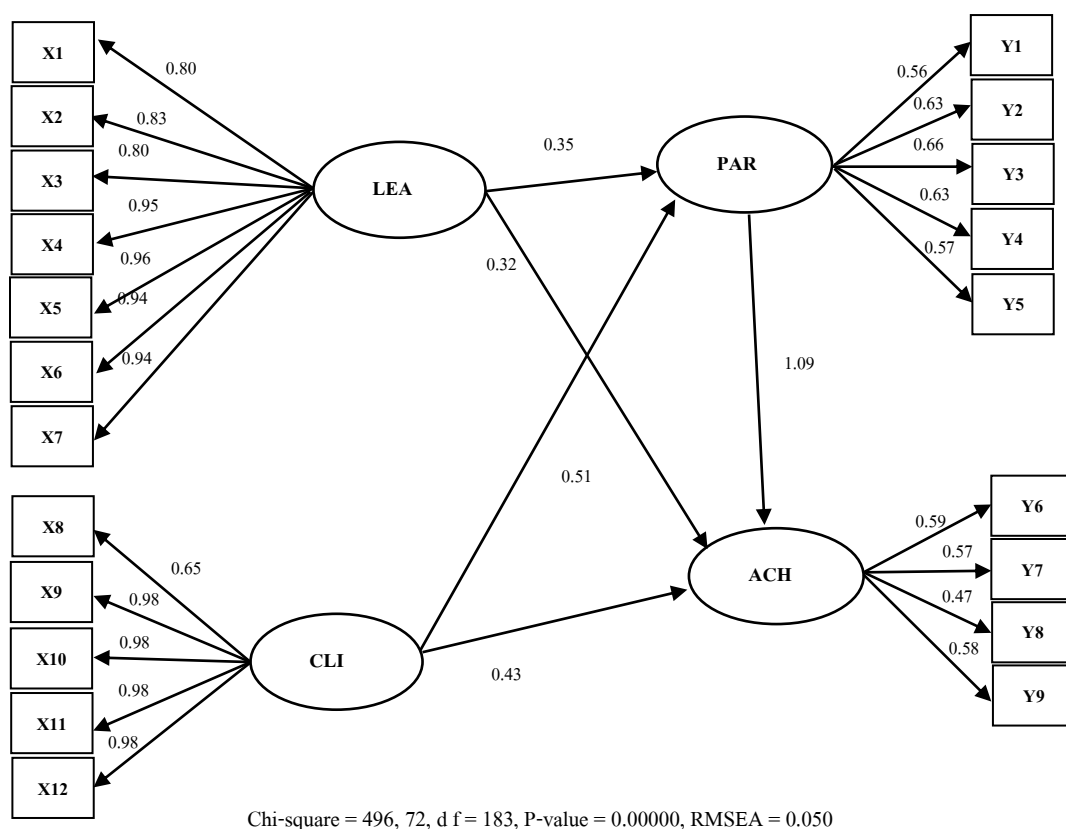
จากภาพที่ 2 พบว่า ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ในการวิเคราะห์ในครั้งแรก พบว่ารูปแบบยังไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผลการวิเคราะห์หาค่าไคสแควร์ (Chi-square) ที่มีนัยสำคัญค่า RMSEA มากกว่า .05 และมีค่าไคสแควร์สัมพัทธ์ ซึ่งพิจารณาจากค่าดัชนีตัดแปรแบบจำลอง (Model modification indices) ควบคุมไว้กับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในทางทฤษฎีผลการปรับรูปแบบ โดยลากเส้นความสัมพันธ์ของความคลาดเคลื่อนของตัวแปรสังเกตได้ ได้ผลการทดสอบความตรงของแบบจำลองครั้งสุดท้าย ดังภาพที่ 3 ซึ่งเป็นรูปแบบที่แสดงว่ารูปแบบมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ อยู่ในเกณฑ์ดี โดยมีค่าไคสแควร์ (Chi-square) เท่ากับ 137.27 ค่าความน่าจะเป็น (P) เท่ากับ 0.81 ท้องศาอิสระเท่ากับ 153 ค่าไคสแควร์สัมพัทธ์ (Chi-square/df) เท่ากับ 0.90 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.97 ค่าดัชนีรากค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (Standardized RMR) เท่ากับ 0.034 และค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อน (RMSEA) เท่ากับ 0.000 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ เพื่อศึกษาว่าองค์ประกอบที่ได้อยู่ภายใต้องค์ประกอบใหญ่เดียวกันหรือไม่และองค์ประกอบย่อยใดมีความสำคัญมากกว่ากัน แล้ววิเคราะห์ความสอดคล้องกลมกลืนของรูปแบบที่กำหนดกับข้อมูลเชิงประจักษ์ผลการวิเคราะห์แสดงว่ารูปแบบมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดีในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

Chi-square = 137.27, df = 153, P-value = 0.81422, RMSEA = 0.000

ภาพที่ 3 รูปแบบการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรสังเกตได้ภายหลังการปรับรูปแบบ

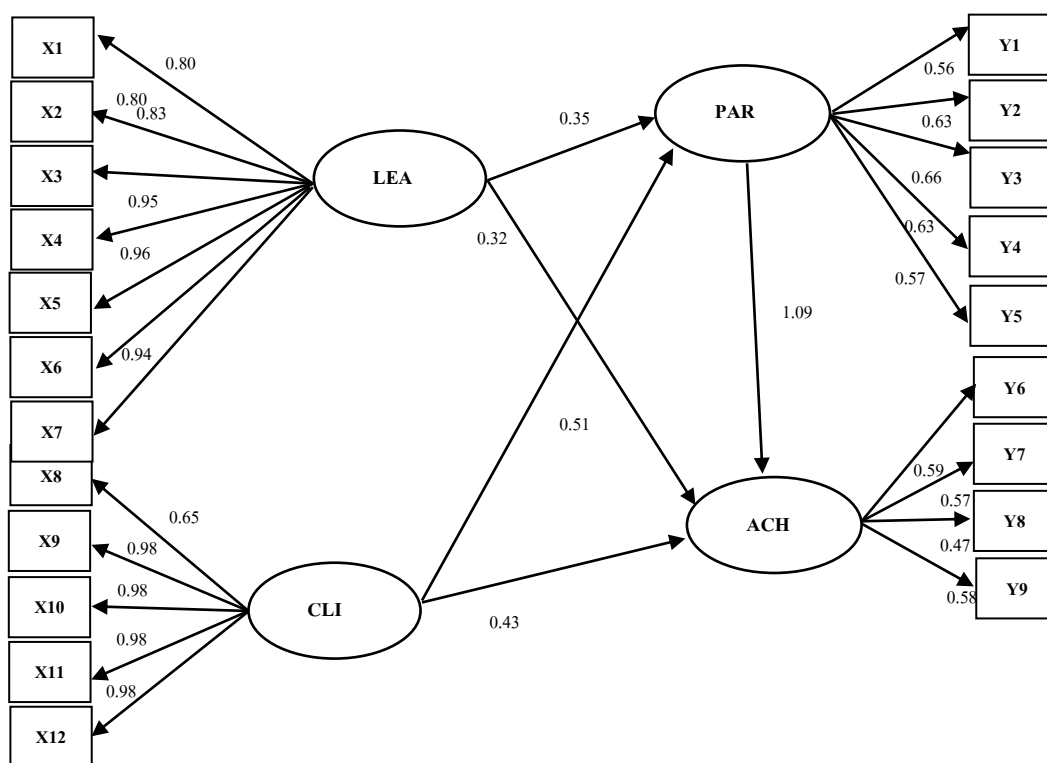
จากภาพที่ 3 ผลการวิเคราะห์ทั้งหมดสรุปได้ว่าองค์ประกอบภาวะผู้นำ (LEA) สามารถวัดได้จริงด้วยตัวแปรสังเกตได้ 7 ตัวแปรตามที่กำหนดไว้เรียงตามค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor loading) จากมากที่สุดไปถึน้อยที่สุด ได้แก่ การกระตุ้นให้เกิดเชาว์ปัญญา (INT หรือ X3) การคลให้ เกิดแรงบันดาลใจ (INS หรือ X2) การคำนึงถึงรายบุคคล (IND หรือ X4) การโน้มน้าวความคิด (IDE หรือ X1) การบริหารการเรียนการสอน (ADI หรือ X6) การสร้างบรรยากาศการเรียน (CLL หรือ X7) และ (MIS หรือ X5) โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 1.34, 1.29, 1.28, 1.27, 1.27, 1.25 และ 0.98 ตามลำดับขององค์ประกอบบุคลิกภาพครู (CLI) สามารถวัดได้จริงด้วยตัวแปรสังเกตได้ 5 ตัวแปรตามที่ได้ กำหนดไว้เรียงตามค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor loading) จากมากที่สุดไปถึน้อยที่สุดได้แก่ ความ คาดหวังสูง (EXP หรือ X8) บรรยากาศเชิงบวกในโรงเรียน (POS หรือ X9) การจัดระบบแรงจูงใจ (MOT หรือ X12) การให้ความเป็นกันเองไว้วางใจซึ่งกันและกัน (TRU หรือ X10) และการส่งเสริมให้ มีการตัดสินใจร่วมกัน (SED หรือ X11) โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 1.62, 1.04, 1.03, 1.02 และ 1.02 ตามลำดับและรูปแบบมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี

ภาพที่ 4 รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของ โรงเรียนประถมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครก่อนการปรับเปลี่ยน

จากภาพที่ 4 พบว่า รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่จะส่งผลต่อผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยมีตัวแปรแฝง จำนวน 2 ตัว ซึ่งได้แก่ ภาวะผู้นำ (LEA) และบรรยากาศโรงเรียน (CLI) เป็นตัวแปรสาเหตุที่สามารถวัดผ่านตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 12 ตัวแปร มีตัวแปรแฝงที่เป็นตัวแปรคั่นกลาง จำนวน 1 ตัวแปร ที่สามารถวัดผ่านตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 5 ตัวแปร และตัวแปรแฝงที่เป็นผล จำนวน 1 ตัวแปร ได้แก่ ประสิทธิภาพการจัดการศึกษา (ACH) ซึ่งสามารถวัดผ่านตัวแปรสังเกตได้จำนวน 5 ตัวแปร การวิเคราะห์อิทธิพลเชิงสาเหตุครั้งนี้ วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมลิสเรล ประมาณค่าพารามิเตอร์ด้วย วิธีโลกลีคลี่สูงสุด (Maximum likelihood = ML) ผลการวิเคราะห์ครั้งแรก พบว่า ค่าดัชนีวัดความกลมกลืนของรูปแบบหลายค่าแสดงให้เห็นว่า รูปแบบยังไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เช่น ค่าไคสแควร์ (Chi-square) มีนัยสำคัญ ค่าไคสแควร์สัมพัทธ์ (Chi-square/df) มีค่าเท่ากับ 2.71 ซึ่งมากกว่า 2 และค่า RMSEA สูงกว่า 0.05 ค่าเหล่านี้แสดงว่ารูปแบบยังไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังภาพที่ 1 ผู้วิจัยจึงทำการปรับรูปแบบโดยพิจารณาปรับตามคำแนะนำการปรับรูปแบบของโปรแกรม คำนึงถึงความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในทางทฤษฎีเพื่อให้รูปแบบสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากที่สุด โดยกำหนดให้เป็นพารามิเตอร์อิสระเพื่อเพิ่มเส้นทางในขณะทำการปรับแบบจำลองตามคำแนะนำของโปรแกรม (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542)

ภายหลังการปรับแบบจำลองตามความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในทางทฤษฎีแล้ว ได้ผลการทดสอบความตรงของแบบจำลองครั้งสุดท้ายดังภาพที่ 2 ซึ่งเป็นรูปแบบที่แสดงว่า มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี โดยมีค่าไคสแควร์ (Chi-square) เท่ากับ 137.27 ค่าความน่าจะเป็น (P) เท่ากับ 0.81 ที่องศาอิสระเท่ากับ 153 ค่าไคสแควร์สัมพัทธ์ (Chi-Square/df) เท่ากับ 0.90 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ 0.98 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.97 ค่าดัชนีรากค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (Standardized RMR) เท่ากับ 0.034 และค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อน (RMSEA) เท่ากับ 0.00 เมื่อรูปแบบสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์แล้ว ผู้วิจัยจึงนำเสนอผลการวิจัยที่วิเคราะห์ได้ ดังแสดงในภาพที่ 5

ภาพที่ 5 รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ภายหลังการปรับรูปแบบ

การวิเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบในรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาด้วยโปรแกรมลิสเรล

เมตริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบ					
ตัวแปรแฝง	ตัวแปรสังเกตได้	สปส	SE	t-test	R2
LEA	IDE(X1)	0.85	0.05	15.19	0.36
	INS(X2)	0.83	0.06	15.10	0.35
	INT(X3)	0.80	0.60	14.40	0.32
	IND(X4)	0.82	0.05	14.89	0.34

ตารางที่ 3 (ต่อ)

เมตริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบ					
ตัวแปรแฝง	ตัวแปรสังเกตได้	สปส	SE	t-test	R2
CLI	MIS(X5)	0.99	0.05	18.06	0.50
	ADI(X6)	0.83	0.05	15.56	0.35
	CLL(X7)	0.84	0.05	15.83	0.36
	EXP(X8)	0.60	0.05	11.27	0.18
	POS(X9)	0.98	0.05	19.77	0.48
	TRU(X10)	0.99	0.05	20.04	0.49
PAR	SED(X11)	0.99	0.05	20.02	0.49
	MOT(X12)	0.99	0.05	19.93	0.49
	GOA(Y1)	0.77	-	-	0.30
	DEC(Y2)	0.86	0.07	11.59	0.37
	PRO(Y3)	0.87	0.08	10.68	0.38
	ASS(Y4)	0.26	0.06	4.17	0.03
ACH	PRF(Y5)	1.11	0.10	11.41	0.61
	SAT(Y6)	0.79	-	-	0.32
	ADS(Y7)	0.85	0.08	10.16	0.36
LEA	SOP(Y8)	0.80	0.08	10.11	0.32
	ACP(Y9)	0.90	0.09	10.31	0.41

chi-square goodness of fit=137.27 df= 153 P= 0.81 chi-square /df= 0.90

RMSEA = 0.00 RMR = 0.011 standardized RMR = 0.034

GFI = 0.98, AGFI = 0.97, CFI = 1.00, NFI = 1.00, NNFI = 1.00

จากภาพที่ 5 และตารางที่ 3 พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor loading) พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ การกำหนดภารกิจหลัก (MIS หรือ X5) การให้ความเป็นกันเองไว้วางใจ (TRU หรือ X10) การส่งเสริมให้มีการตัดสินใจร่วม (SUD หรือ X11) และการจัดระบบการ жуใจ (MOT หรือ X12) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงที่สุด เท่ากับ 0.99 จึงเป็นตัวแปรสำคัญที่ใช้วัดตัวแปรแฝงภาวะ

ผู้นำ (LEA) และบรรยากาศโรงเรียน (CLI) ได้ดีที่สุด และพบว่า ตัวแปรสังเกตได้ การดำเนินการ (PRO หรือ Y3) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงที่สุดในตัวแปรแฝงการบริหารแบบมีส่วนร่วม (PAR) มีค่าเท่ากับ 0.87 และตัวแปรสังเกตได้ ประสิทธิภาพผลการรับรู้ของครู (ACP หรือ Y9) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงที่สุดในตัวแปรแฝงประสิทธิภาพการจัดการศึกษา (ACH)

จากตาราง พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ของตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรภาวะผู้นำ (LEA) บรรยากาศโรงเรียน (CLI) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.32-0.50 และ 0.18-0.49 ตามลำดับ แสดงว่า ตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการพยากรณ์องค์ประกอบภาวะผู้นำ (LEA) และบรรยากาศโรงเรียน (CLI) สามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบร่วมได้ร้อยละ 32-50 และ 18-49 ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปในทำนองเดียวกันกับค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ของตัวแปรสังเกตได้ การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม (PAR) และตัวแปรประสิทธิภาพการจัดการศึกษา (ACH) ที่มีค่าอยู่ระหว่าง 0.03-0.61 และ 0.32-0.41 สามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบร่วมได้ร้อยละ 3-61 และ 32-41 ตามลำดับ เกี่ยวกับอำนาจในการอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรนั้น Saris (1984, อ้างถึงในวอลทวิ ประเสริฐสุข, 2542) ให้ความเห็นว่า ถ้าตัวแปรใดสามารถอธิบายความแปรปรวนได้ถึงประมาณร้อยละ 40 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ดี เป็นผลลัพธ์ที่ดีและยอมรับได้ จากรูปแบบที่พัฒนาพบว่า ตัวแปรเชิงสาเหตุอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลของการจัดการศึกษาได้ประมาณร้อยละ 40 จึงถือได้ว่าเป็นรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 อิทธิพลของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ

ตัวแปรแฝงภายใน	R2	อิทธิพล	ตัวแปรแฝงภายนอก/ตัวแปรแฝงภายใน		
			LEA	CLI	PAR
PAR	0.75	DE	0.09	0.80	-
		TE	0.09	0.80	-
ACH	0.61	DE	0.48	0.11	0.27
		IE	0.02	0.22	-
		TE	0.51	0.33	0.27

หมายเหตุ: DE = อิทธิพลทางตรง IE = อิทธิพลทางอ้อม TE = อิทธิพลรวม

จากตารางที่ 4 เมื่อวิเคราะห์อิทธิพลของความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาโดยพิจารณาจากค่าอิทธิพลรวม และอิทธิพลทางตรง พบว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วม(PAR) ได้รับอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากตัวแปรปัจจัยด้านบรรยากาศโรงเรียนมากที่สุด รองลงมาคือตัวแปรปัจจัยด้านภาวะผู้นำ มีค่าอิทธิพลทางตรง และอิทธิพลรวมเชิงบวก เท่ากับ 0.80 และ 0.09 พบว่า ตัวแปรประสิทธิผลการจัดการศึกษาได้รับอิทธิพลรวม อิทธิพลทางตรงเชิงบวก และอิทธิพลทางอ้อมโดยส่งผ่านการบริหารแบบมีส่วนร่วมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากตัวแปรภาวะผู้นำ (LEA) มีค่าขนาดอิทธิพล เท่ากับ 0.51, 0.48 และ 0.02 ตามลำดับ และพบว่า ประสิทธิผลการจัดการศึกษายังได้รับอิทธิพลรวม อิทธิพลทางตรงเชิงบวก และอิทธิพลทางอ้อมโดยส่งผ่านการบริหารแบบมีส่วนร่วมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากตัวแปรบรรยากาศโรงเรียน มีค่าขนาดอิทธิพล เท่ากับ 0.33, 0.11 และ 0.22 ตามลำดับ ตัวแปรภาวะผู้นำ และบรรยากาศโรงเรียนร่วมกันอธิบายความแปรปรวนประสิทธิผลการจัดการศึกษาได้ร้อยละ 61 และยังรวมอธิบายความแปรปรวนการบริหารแบบมีส่วนร่วม ได้ถึงร้อยละ 75

ข้อเสนอแนะ

ประสิทธิผลโรงเรียนจะเกิดขึ้นได้สูงถ้าผู้บริหาร โรงเรียนมีภาวะผู้นำที่พึงประสงค์ และโรงเรียนมีวัฒนธรรมองค์กรที่มีบรรยากาศโรงเรียนที่ครูมีความพึงพอใจ รวมทั้งผู้บริหารได้ใช้การบริหารแบบมีส่วนร่วมที่มีการกำหนดเป้าหมาย การตัดสินใจร่วมกัน การดำเนินการที่ดี มีการประเมินผล มีการร่วมรับผลประโยชน์

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ บรรยากาศโรงเรียน และการบริหารแบบมีส่วนร่วม ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร ทั้งอิทธิพลรวม อิทธิพลทางตรงเชิงบวก และอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวก ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ควรนำผลการวิจัยนี้ไปกำหนดนโยบาย แผนปฏิบัติงาน และงบประมาณ สำหรับพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา ครู และนักเรียน เพื่อให้ผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนมีประสิทธิผลสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในโรงเรียนสังกัดอื่นๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนด้วย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนมากขึ้น

2. ควรทำการศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษา เอกชนในกรุงเทพมหานคร นอกเหนือจากปัจจัยในการวิจัยนี้

3. ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่

เอกสารอ้างอิง

- กมลวรรณ ชัยวานิชศิริ. (2536). *ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลโรงเรียนเอกชน*. ปรินญานิพนธ์การศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ (สาขาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ทรงยศ แก้วมงคล. (2555). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์คณะศึกษาศาสตร์ (สาขาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ชรินทร์ นามวรรณ. (2548). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารภาควิชาในมหาวิทยาลัยของรัฐ*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์คณะศึกษาศาสตร์ (สาขาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). *โมเดลอิสระ: สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นวลณี ประเสริฐสุข. (2542). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในอาชีพของผู้บริหารสตรีในธนาคารพาณิชย์ไทย*. ปรินญานิพนธ์วิทยาศาสตรคณะศึกษาศาสตร์ (สาขาวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ราชันย์ บุญธิมา. (2542). *ปัจจัยที่เอื้อต่อผลสำเร็จของการนำหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดเชียงราย*. ปรินญานิพนธ์การศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ (สาขาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- วิโรจน์ สารรัตน์. (2539). *กระบวนการนโยบายทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิ.
- สมยศ นาวิการ. (2545). *การบริหารแบบมีส่วนร่วม*. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ 1991.
- สัมพันธ์ พันธุ์ฤกษ์. (2556). *O-NET/V-NET สะท้อนคุณภาพ*. สืบค้นเมื่อ 1 กันยายน 2557, จาก <http://www.niets.or.th/>

- สัมฤทธิ์ กางเพ็ง. (2551). *ปัจจัยทางการบริหารที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน: การพัฒนาและการตรวจสอบความตรงของตัวแบบ*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (สาขาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- สุรัชย์ ช่วยเกิด. (2547). *คุณลักษณะของผู้บริหารและวัฒนธรรมโรงเรียนที่เกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียนภายใต้การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- Bass, B. M., & Avolio, B. J. (1994). *Improving organization effectiveness through transformation leadership*. California: Sage.
- B. J., & Spinks, J. M. (1990). *The self-managing school*. New York: Taylor & Francis.
- Hillinger, P., & Murphy, J. (1985). Assessing the instructional management behaviors of principals. *Elementary School Journal*, 86 (2), 217–248.
- Hoy, K. W., & Miskel, C. G. (1991). *Education administration: Theory, research and practice*. (3rd ed). New York: McGraw-Hill.
- _____. (2001). *Education administration: Theory, research and practice*. (6th ed). New York: McGraw-Hill.
- _____. (2005). *Education administration: Theory, research and practice*. (7th ed). New York: McGraw-Hill.
- Keith, D. (1981). *Human behavior*. (6th ed). New York: McGraw-Hill.
- Lunenburg, F. C., & Ornstein, A. C. (2000). *Educational administration: Concepts and practice*. (3rd ed). Belmont: Wadsworth.
- Milton, C. R. (1981). *Human behavior in organization*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Sewall, W. (1934). *The method of path analysis*. Chicago: Department of Zoology. The University of Chicago.
- Steers, R. M. (1977). *Organizational effectiveness*. Santa Monica, California: Good Year.
